

Nỗ lực định bào chữa cho Ilhan Omar của Hakeem Jeffries thất bại thảm hại khi chính lời nói của ông bị dùng để chống lại ông

Joe Saunders / Bản dịch của Hướng Dương

[Hakeem Jeffries' attempt to defend Ilhan Omar implodes when his own words..](#)

Nỗ lực định bào chữa cho Ilhan Omar của Hakeem Jeffries thất bại thảm hại khi chính lời nói của ông bị dùng để chống lại ông
© Stephen Maturen / Getty Images; Kena Betancur / Getty Images

Thật đáng đời cho Hakeem Jeffries -- và ông ta đã lãnh đủ. Như thể vị lãnh đạo phe thiểu số ở Hạ viện đã quá quen lối áp dụng tiêu chuẩn đôi mà các chính trị gia Đảng Dân chủ được hưởng từ giới truyền thông dòng chính đến độ ông quên mất những tiêu chuẩn khác. Nhưng khi vị nghị sĩ Đảng Dân chủ tiểu bang New York này tuyên bố vào thứ Hai lời

ủng hộ Hạ nghị sĩ Ilhan Omar trong vụ các đặc vụ liên bang đột kích nhà riêng của bà tại Washington, ông đã lãnh những lời gay gắt nhắc ông rằng phần đất nước còn lại vẫn còn trí nhớ tốt hơn ông.

Fox News đã cho biết các nhân viên Điều tra An ninh Nội địa đã mở cuộc đột kích lúc 6 giờ sáng vào nhà riêng của dân biểu Dân chủ tiểu bang Minnesota này ở Washington, D.C. Các nguồn tin chính thức về cuộc khám xét vẫn được giữ kín. Fox cho biết rằng cuộc đột kích có thể do các tài liệu liên quan đến vụ nhập cảnh của bà Omar khi còn là con gái, trong khi các tường trình khác lại ám chỉ rằng chuyện này không chỉ là vấn đề sai sót giấy tờ.

Việc thiếu thông tin công khai không ngăn cản Jeffries và các dân biểu cùng Đảng Dân chủ của ông đưa ra lời tuyên bố nẩy lửa ủng hộ bà Omar đồng thời lên án Tổng thống Donald Trump và lên án "bộ máy cường bách trực xuất qui mô" của ông.

"Cuộc đột kích của chính quyền Trump vào nhà riêng của dân biểu Ilhan Omar thật rợn tóc gáy và đặt ra những câu hỏi nghiêm trọng về vụ chính quyền liên bang biến thành công cụ liên tục chống lại các đối thủ của Donald Trump", Jeffries viết cùng phó thủ lĩnh phe thiểu số Katherine Clark (bang Massachusetts) và Chủ tịch nhóm dân biểu Đảng Dân chủ Pete Aguilar (bang California) -

Ngoài những cáo buộc trớ trêu rằng chính phủ đã "biến thành "một thứ vũ khí" được tung ra bởi chính đảng hành động trong suốt phần lớn thế kỷ 21. (Trước khi công tố viên đặc biệt của Tổng thống Joe Biden làm chó săn bắt ông Trump khi ông còn là một dân thường, và trước vụ bôi nhọ đáng xấu hổ về "sự thông đồng với Nga" trong nhiệm kỳ đầu của ông Trump, chính quyền Tổng thống Barack Obama đã từng sử dụng Sở Thuế vụ (IRS) để nhắm vào các đối thủ chính trị và dùng FBI để nhắm vào các nhà báo.)

Sự đạo đức giả của ông Jeffries còn tồi tệ hơn thế. Ông là một chính trị gia đầy quyền lực, luôn biện hộ cho các cuộc chiến pháp lý, không ngừng chống lại các lời tuyên bố công khai và các bài đăng trên mạng xã hội của ông Trump bằng cách nói rằng rằng *"không ai đứng trên luật pháp"*. Ông thường nói như thế về ông Trump (gần như thường xuyên), nhưng thỉnh thoảng cũng nói như thế khi tấn công các mục tiêu khác mà phe Dân chủ căm ghét, như Tối cao Pháp viện (ví dụ như ở đây). Tóm lại, ông ấy rất hay nói câu này.

Tất nhiên, khi phe Dân chủ khẳng định rằng họ luôn tôn trọng luật pháp, điều họ thường khẳng định là họ chuyên tâm dùng các công cụ và sức mạnh của chính phủ để chống lại các đối thủ chính trị của mình. Vấn đề là việc tuyên bố đại khái *"không ai đứng trên luật pháp"* đúng cả cho phe họ cũng như phe bảo thủ. Và vô số những người dùng mạng xã hội sẵn sàng nhắc nhở Jeffries về điều này.

Đối với những ai thuộc phe Dân chủ hiện nay luật pháp chỉ là công cụ để thực hiện mưu đồ của họ không hơn không kém. (Cũng giống như cách họ coi Tối cao Pháp viện như là phương tiện phục vụ mình — đó chính là bản chất của các kế hoạch *"gia tăng số thẩm phán"* (court packing). Họ không coi luật pháp là

trọng tài trong cuộc sống Mỹ, được các viên chức dân cử làm nên để điều hành một đất nước rộng lớn, khó quản lý, đòi hỏi tất cả mọi người sống dưới những luật lệ đó phải tuân theo nếu không sẽ phải chịu hình phạt. Họ coi luật pháp là một sự phiền toái khi nó cản trở các mục tiêu của họ, hay coi nó là vũ khí được dùng để thúc đẩy kế hoạch của họ. Và họ không muốn thấy một người phe họ — ngay cả một tên căm ghét nước Mỹ, có tư tưởng bài Do Thái, điên dại như Ilhan Omar — lại phải chịu sự ràng buộc của luật pháp.

Vấn đề trở nên tệ hại hơn khi giới truyền thông dòng chính — một định chế trên lý thuyết hiện hữu để giám sát và buộc chính phủ phải chịu trách nhiệm, bất kể đảng phái nào — lại tỏ ra khoan dung hơn rất nhiều đối với các hành động của Đảng Dân chủ so với Đảng Cộng hòa. Tình hình sẽ còn tồi tệ hơn nữa nếu Đảng Dân chủ (với diện mạo hiện tại) quay trở lại nắm quyền — dù là giành được chiến thắng tại Hạ viện hoặc Thượng viện trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ năm 2026 hay giành lại được Tòa Bạch Ốc vào năm 2028. Người dân Mỹ cần ghi nhớ điều này — khi bước vào phòng đầu phiếu vào tháng 11 và sau đó.